

ca și cum învolburarea minții tale

Paparuz

ar putea fi direct proporțională
cu descoperirea propriului panaceu
stai lipită de ploaie numărând savant
clipele despărțirii de mine
picăturile unui potop abia început
amintirile puține dar atât de vii
unde Dumnezeu a existat cu adevărat
a cinat cu noi și am băut vin din graal
amesteci alchimic iubirea încă fierbinte
ura vulcanică
indiferența la zero absolut
în creuzetul sufletului rămas neancorat
și taci
taci chiar dacă mă auzi strigându-te
bătându-ți în piept
chiar dacă simți genunchii mei rugă
sângerând a îndurare pe inima ta criogenată
sunt la fel de pierdut iubit
sub această ploaie a sfârșitului
dar întinde-mi măcar o speranță
prin fascinanta și ucigătoarea nebunie
cine știe...
poate putem să spargem clepsidra
cu pietrele aruncate spre noi